

مرگش در ۷۲ سالگی به دلیل حمله قلبی با این شعار هواداران به یاد آورده می شد: وقتی هلندی ها شوت زدند، کجا بودی؟! این شعار خطاب به دیوید سیمین، دروازه بان شماره یک شده به دست تیلور پس از اشتباهش در بازی مقدماتی جام جهانی ۱۹۹۴ مقابل هلند سر داده شد؛ همان رقابت هایی که انگلیس از پس غلبه بر نروژ هم بر نیامد و تیم پس از حذف از مرحله گروهی یورو ۹۲، حتی از حضور در جام جهانی ۱۹۹۴ هم باز ماند. انگلیس در مقدماتی یورو بالاتر از ایرلند، لهستان و ترکیه و با ۳ بر ۳ تساوی صدر نشین شد و در مرحله نهایی هم تنها یک باخت (۱-۲) مقابل سوئد میزبان داشت. اما همین باخت سبب حذف باران تیلور شد. در مقدماتی جام جهانی هم انگلیس تیلور در خانه شکست ناپذیر بود اما در شکست (۰-۲) مقابل هلند و نروژ به داستان تیم تیلور خاتمه داد...

معجزه نیمه کاره...

ولورهمپتون، واتفورد و استون ویلا تیمهای بعدی تیلور بودند. او با هم در واتفورد معجزه کرد. در سال ۹۸ تیم راقهرمان دسته دوم کرد که با شکل گیری لیگ برتر، سومین سطح فوتبال جزیره شده بود. در فصل ۹۸-۹۹ تیم با برتری در دیدار پلی آف راهی لیگ برتر شد و هواداران واتفورد دبا ز هم به یاد شاهکار دهه ۸۰ تیلور افتادند. اما این بار خبری از معجزه نبود...

دیگر کسی به یاد نمی آورد که او را به خاطر سوق دادن واتفورد از دسته چهارم به دسته اول و نایب قهرمانی جام حذفی یک مربی نوگرا و ساختار شکن در دهه ۸۰ می نامیدند. تیلور هیچ وقت مثل برابان کلاف فقید خوشمزگی رسانه ای نداشت، برخلاف فرگوسن از اتوریتته ایجاد نظم در تیمش بی بهره بود و از طرفی باشگاهی مثل آرسنال هم نبود که به او و باخت هایش اعتماد کند.

تیلور در روزهای مربیگری تری و نبلز و گلن هادل (جانشینان بعدی اش) چندان خریدار نداشت، آمار تعداد بازی های او به عنوان مربی در لیگ برتر در زمره بالاترین هادر تاریخ این رقابت هاست اما حالا همان طور که واتفورد درخشانش در پس انگلیس فاجعه اش از یاد هارفت، کسی سراغ تعداد بازی هایش نمی رود. یک روز بارانی، خاطره هزاران روز آفتابی را می زداید...

و حرف اور تونی شد که ساو تهیمپتون را شکست داده بود. واتفورد به بزرگ ترین افتخار خود در تاریخ جام حذفی رسید. حتی وقتی ارتش زرد در حضور ۱۰۰ هزار تماشاگر استاد بوم و میلی بادو گل مقابل اور تون شکست خورد، باز هم کمتر کسی شاهکار تیلور را از یاد برد. رساندن تیمی دسته چهارمی طی کمتر از هفت سال به فینال جام حذفی و البته نایب قهرمانی لیگ!

پایان کار در واتفورد

یک سال بعد واتفورد تیلور عنوان یازدهم لیگ را کسب کرد، این بار با ۱۴ برد، ۱۳ مساوی و ۱۵ شکست.

در فصل ۸۶-۸۵ هم واتفورد با ۵۹ امتیاز دوازدهم شد و سرانجام در آخرین فصل حضور تیلور در این تیم، ارتش زرد به عنوان نهم لیگ دست یافت. تیم کاملاً در بالاترین سطح فوتبال انگلستان جایگاه خود را تثبیت کرده بود.

سقوط واتفورد بدون تیلور

در سال ۱۹۸۷ تیلور راهی استون ویلا شد که به تازگی راهی دسته دوم شده بود. تیلور باز هم به معجزات خود ادامه داد. او در پایان فصل ۸۸-۸۷ استون ویلا را پس از میلوال نایب قهرمان دسته دوم کرد و این تیم به دسته اول بازگشت. این در حالی بود که در همان فصل واتفورد بدون تیلور به شدت سقوط کرد و در جدول ۲۱ تیمی لیگ یک، بیستم شد!

از استون ویلا تا صندلی بای رابسون

استون ویلا در اولین فصل حضور مجدد در لیگ یک، به عنوان هفدهم بسنده کرد و آخرین تیمی بود که بقای خود را در لیگ جشن گرفت. اما طی یک سال بعد تیلور همه چیز را متحول کرده بود. استون ویلا مدعی قهرمانی شده بود و با ۲۱ برد و تنها ۱۰ شکست در ۳۸ بازی صاحب ۷۰ امتیاز شد تا پس از لیور پول نایب قهرمان لیگ شود. در پایان فصل او جانشین بای رابسون شد؛ مردی که انگلیس را به مقام چهارم جام جهانی ۱۹۹۰ رسانده بود.

مرد ناکامی با تنها سه شکست

اما همه چیز با مربیگری تیم ملی دگرگون شد به طوری که برای نسل امروز فوتبال انگلیس، تیلور مجسمه ناکامی است و برای پیرهای این فوتبال، نماد شگفتی سازی. گراهام تیلور تا قبل از شنیده شدن

